

U s t a w a

z dnia 17 stycznia 1922 r.

w przedmiocie poboru należności ekwiwalentowej na obszarze b. dzielnicy austriackiej za rok 1922.

Art. 1. Tytułem należności ekwiwalentowej w myśl poz. tar. 106 B e) austr. ustawy z 13 grudnia 1862 (Austr. Dz. Ust. P. № 89) oraz przepisów dodatkowych mają uiszczać za r. 1922:

- a) osoby, co do których obowiązek płacenia tej należności powstał przed 1 stycznia 1919 r.,—kwotę, przypadającą na rok jeden według wymiaru, dokonanego na VII dziesięciolecie, a to od majątku nieruchomego w pięciokrotnej, a od majątku ruchomego w pojedynczej wysokości;
- b) osoby, co do których obowiązek opłacania wspomnianej należności powstał po dniu 31 grudnia 1918 r., a przed dniem 1 stycznia 1921 r.,—kwotę, przypadającą na rok jeden według wymiaru, dokonanego na VII dziesięciolecie, a to od majątku nieruchomego w trzykrotnej, a od majątku ruchomego w pojedynczej wysokości;
- c) osoby, co do których obowiązek opłacania tej należności powstał dopiero w r. 1921,—tak od majątku nieruchomego jak ruchomego całoroczną kwotę, przypadającą za rok 1921.

Art. 2. O ile obowiązek opłacania należności ekwiwalentowej powstanie dopiero w r. 1922, wymiar nastąpi według dotychczasowych przepisów ustawowych; wezwanie płatnicze powinno jednak obejmować tylko kwotę, przypadającą na czas do końca 1922 r.

Art. 3. Majątki, będące własnością gmin politycznych i powiatów, zwalnia się od należności ekwiwalentowej, przypadającej za rok 1922.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski